

STUDENCKA PORADNIA INTERNETOWA W CZASACH PANDEMII – STUDENCI LOGOPEDII DZIELĄ SIĘ SWOIMI DOŚWIADCZENIAMI

**GAINING EXPERIENCE THROUGH THE PANDEMIC –
SLP STUDENTS SHARE THEIR ONLINE ACTIVITIES**

Dominika Gawęcka

dominika_gawecka1@o2.pl

Dominika Hlubek

dominika.hlubekk@gmail.com

Weronika Lieber

werlie99@gmail.com

Sabina Łukaszek

sabina.lukaszek@gmail.com

Natalia Nowak

natalia.k.nowak@gmail.com

Teresa Pytel

teresapytel1999@gmail.com

Klaudia Strzelczyk

strzelczyk.klaudia13@gmail.com

Aleksandra Szablicka

aleksandraszablicka@gmail.com

Maria Śliwa

marysiasliwa00@gmail.com

Katarzyna Węsierska

katarzyna.wesierska@us.edu.pl

W P R O W A D Z E N I E

- Działania profilaktyczne i terapeutyczne (Justice & Fey, 2004; Lubinski & Fratntali, 2001);
- Ok. 5% małych dzieci i ok. 1% dzieci starszych, młodzieży i dorosłych jąka się (Guitar, 2014);
- Certyfikowani logopedzi, jak i studenci logopedii – deklaracja braku gotowości do wdrażania terapii osób jąkających się (Piekacz, Węsierska & Węsierska, 2020);
- Przygotowanie przyszłych balbutologopedów (Yaruss & Quesal, 2002);
- Podnoszenie gotowości studentów do podejmowania terapii logopedycznej z zakresu zaburzeń płynności mowy (Kelly et al., 1997; Murphy & Quesal, 2004);
- Projekt pod nazwą: *Studencka poradnia online – upowszechnianie wiedzy z zakresu balbutologopedii.*

O P R O J E K C I E

- Projekt *Studencka poradnia online* – upowszechnianie wiedzy z zakresu *balbutologopedii*, realizowany w roku akademickim 2020/2021, działa w ramach Koła Naukowego Młodych Logopedów Uniwersytetu Śląskiego pod opieką merytoryczną dr hab. Katarzyny Węsierskiej, prof. UŚ;
- Skład zespołu projektowego: studentki drugiego roku logopedii oraz trzeciego roku komunikacji promocyjnej i kryzysowej specjalności logopedycznej UŚ w Katowicach;
- Cele projektu: upowszechnianie rzetelnej wiedzy o jąkaniu, zmiana postaw społecznych na temat niepełności mowy, aby znacznie poprawić jakości życia osób z jąkaniem, uświadomienie społeczeństwa w tematyce niepełnosprawności i zaburzeń mowy oraz podniesienie świadomości oraz standardów opieki logopedycznej, a także dopasowanie tychże standardów do praktycznych umiejętności specjalisty.

W D R O Ź O N E D Z I A Ł A N I A

- Rozpowszechnianie programu *InterACT*
 - W minionym roku akademickim zespół przeprowadził 8 webinarów;
- W styczniu przeprowadzono serię wywiadów z aktywistami polskich ruchów samopomocy dla osób z jękaniami;
- W marcu tego roku, członkinie projektu przeprowadziły kolejną serię wywiadów, tym razem z rodzicami dzieci z jękaniami. Wśród nich znalazła się także Doreen Lenz Holte, autorka książki *Głos odzyskany. Poradnik dla rodziców dzieci jękających się*;
- Wywiady zostały wykorzystane w zorganizowanym w maju webinarze dla rodziców dzieci z jękaniami;
- Wywiady zostały również wykorzystane w filmie *Porozmawiajmy o jękananiu – rodzice rodzicom*.

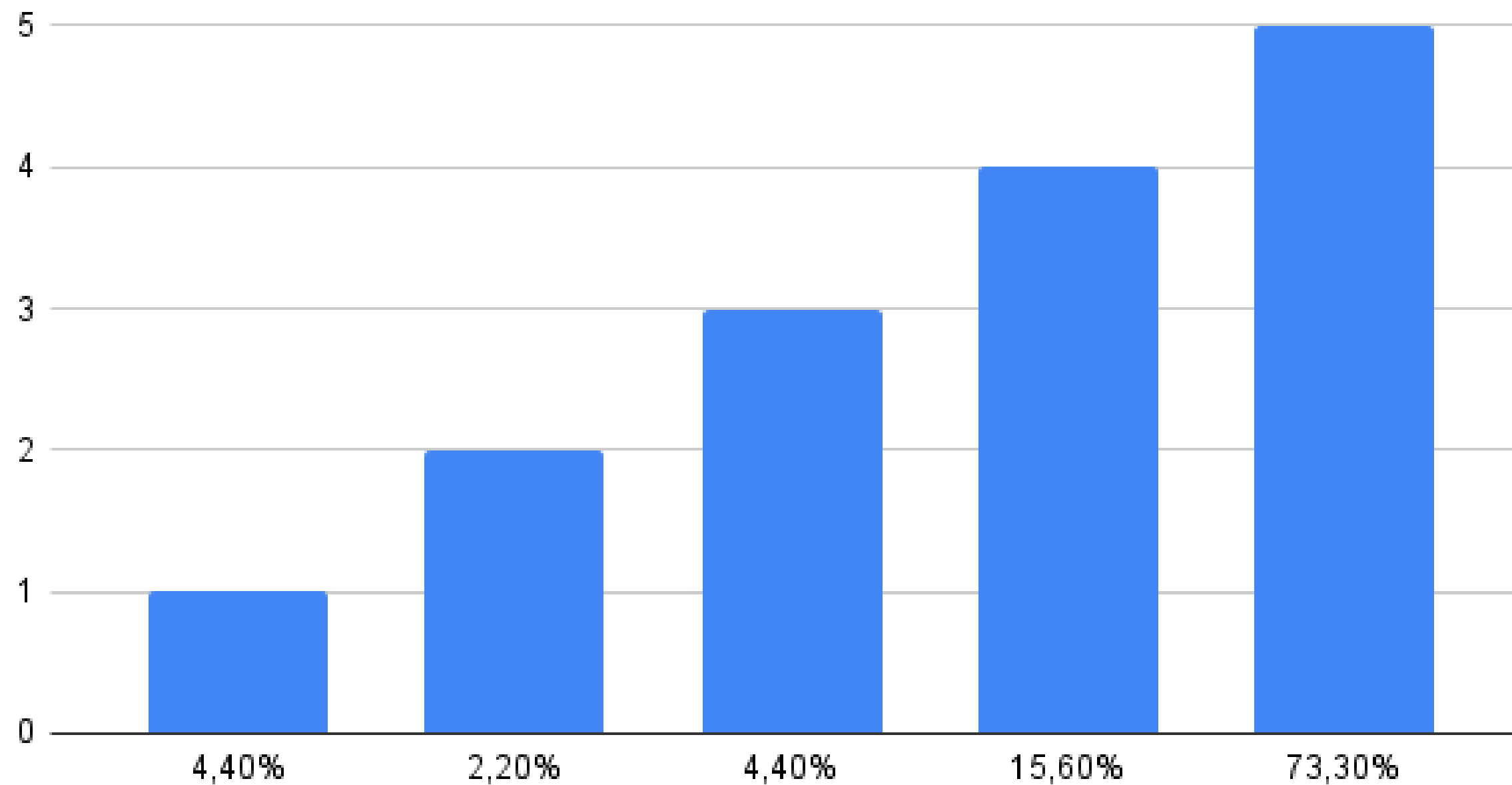
INFORMACJE ZWROTNE

- Ankieta wśród uczestników wywiadów (aktywistami ruchu samopomocowego dla osób z jękaniami oraz rodzicami dzieci z jękaniami)
 - 10 respondentów;
- Ankieta wśród uczestników warsztatów *InterACT*
 - 70 respondentów;
- Ankieta wśród członków projektu
 - 9 respondentów;
- Dyskusja panelowa.

INFORMACJE ZWROTNE

PROGRAM *INTERACT*

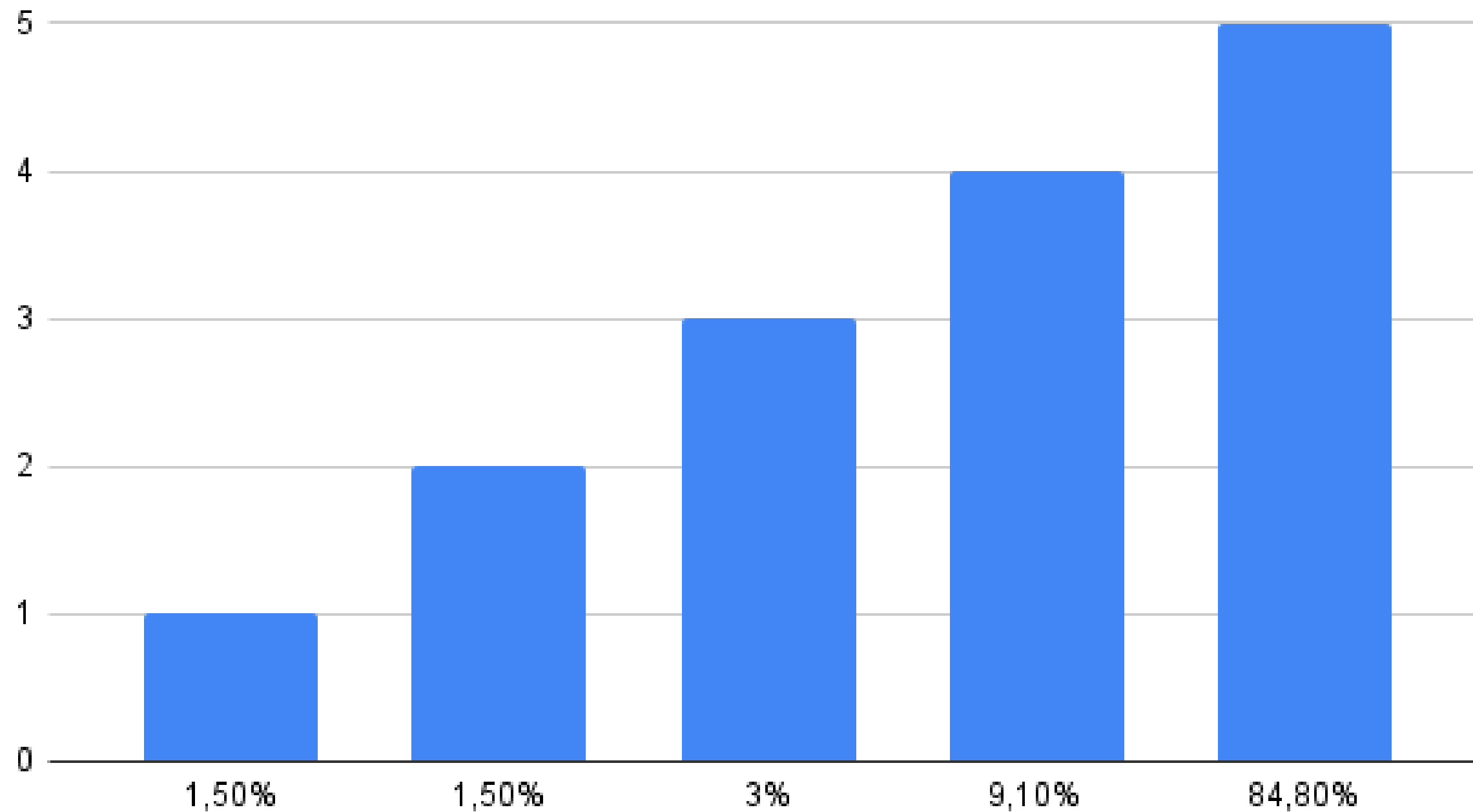
W jakim stopniu jest Pan(i) zadowolony(a) z wdrażania programu InterACT w swojej placówce edukacyjnej?

INFORMACJE ZWROTNE

PROGRAM *INTERACT*

Czy polecił(a)by Pan(i) program InterACT swoim znajomym?

INFORMACJE ZWROTNE

PROGRAM *INTERACT*

Czy wdrożył(a) Pan(i) program InterACT w swojej placówce edukacyjnej?

INFORMACJE ZWROTNE

PROGRAM INTERACT

Jest to jedyny tego typu program w Polsce, jaki znam, który wspomaga budowanie pozytywnych postaw wobec dzieci z jąkaniem. Byłoby dobrze, gdyby w każdym przedszkolu i szkole ten program został wdrożony.

Program w przystępny sposób propaguje kształtowanie postaw i spojrzenie na ludzi z różnymi formami odmienności, niepełnosprawności. (...)

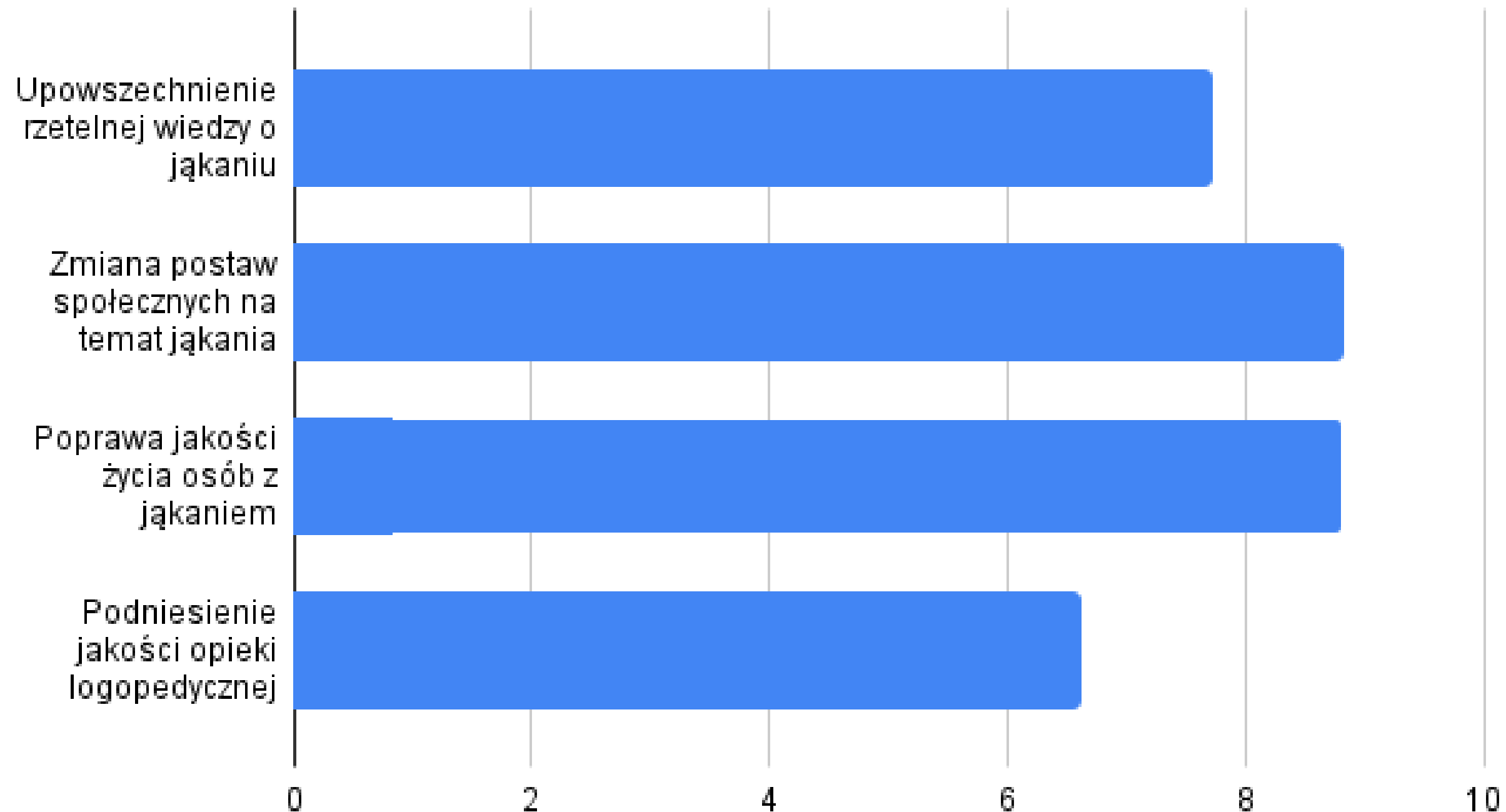
Program bardzo przydatny, dzieci z ochotą i ciekawością dyskutują na temat odmienności na podstawie zawartych w programie materiałów. Z pewnością treści programu wpływają pozytywnie na kształtowanie prawidłowych postaw społecznych wobec odmienności.

Uważam, iż tego typu programy zdecydowanie powinny być wprowadzane od najmłodszych lat. Z niecierpliwością czekam na kolejne propozycje w tym zakresie.

INFORMACJE ZWROTNE

RODZICE DZIECI Z JĄKANIEM ORAZ RUCH SAMOPOMOCOWY

Do czego Pani/Pana zdaniem mogą przyczynić się działania zespołu?

INFORMACJE ZWROTNE

RODZICE DZIECI Z JĄKANIEM ORAZ RUCH SAMOPOMOCOWY

Możliwość konfrontacji z własnym dorastającym dzieckiem była bardzo ciekawym doświadczeniem, uzmysłowiła mi różnice w podejściu do niektórych kwestii związanych z jąkaniem u mnie i mojego syna. Była to bardzo dobra okazja, by poruszyć pewne tematy związane z jąkaniem, o których na co dzień się nie rozmawia.

Było to stresujące doświadczenie. Uświadomiło mi, że rodziców dzieci borykających się z problemem jąkania jest dużo więcej, niż sądziłam, a pewnie jeszcze więcej tych, którzy nie wiedzą jak sobie z tym poradzić.

Cieszę się, że mogę pomóc innym rodzicom, którzy są zagubieni tak, jak ja byłam.

Tak, pomogło mi podsumować i poukładać myślenie o 8 latach radzenia sobie z niepełnością syna.

INFORMACJE ZWROTNE

RODZICE DZIECI Z JĄKANIEM ORAZ RUCH SAMOPOMOCOWY

Było to dla mnie cenne doświadczenie dlatego, że pierwszy raz udzielałam tak obszernego wywiadu, musiałam zapanować nad całością przebiegu, swoją męczliwością mówienia i emocjami. Spotkałam się z przychylnym odbiorem, co umocniło mnie w tym co robię i jaki mam stosunek do swojego jąkania.

Chyba kolejny etap tzw. 'bycia sobą' – pokazywania siebie takim, jakim się jest; mimo wielu lat pracy nad sobą, wciąż mam wiele do zrobienia.

Nie jestem pewien, czy coś się zmieniło. Ale bardzo miło było się podzielić swoją wiedzą. Miło było też mówić po polsku.

INFORMACJE ZWROTNE

CZŁONKINIE ZESPOŁU

Uważam, że dzięki zaangażowaniu w projekt mogłam zwiększyć swoją pewność siebie, popracować i zdobyć odpowiednie kompetencje umożliwiające właściwy sposób rozmowy i komunikacji z innymi ludźmi np. rodzicami. Projekt umożliwił mi zdobycie szczegółowej wiedzy na temat jąkania, sposobu postępowania i wspierania osób jękających się, a także zdobyłam umiejętności organizacyjne pozwalające na odpowiednie przeprowadzenie ważnych wydarzeń np. konferencji, webinarów.

Każda forma działań projektowych była ciekawa i wartościowa oraz każda stanowiła dla mnie niezwykle trudne wyzwanie. Jest to coś, co będę w przyszłości proponować ludziom, z którymi będę pracować. Będę pomagać im przekraczać własne ograniczenia, tak jak było to w moim przypadku podczas realizowania każdego zadania w ramach działań projektowych

Działania realizowane przez zespół niosą za sobą wiele zmian. Co istotne, zmiany te zachodzą nie tylko w odbiorcach naszych działań, ale także w nas. Mimo tego, że zawsze uważałam siebie za osobę wrażliwą i wyrozumiałą, to zaangażowanie w ten projekt pozwoliło mi jeszcze bardziej nad tym popracować. Myślę, że udział w tym projekcie również otworzył mi oczy na wiele spraw i pozwolił na refleksję. Poza tym, na pewno stałam się bardziej otwarta w stosunku do osób, które się jękają, lepiej je rozumiem.

WNIOSKI

- Prace zespołu projektowego zmieniają postawy społeczne wobec jąkania, kształtują adekwatne postawy wobec różnych form niepełnosprawności, a także zaburzeń w komunikowaniu się;
- Pokazują nową, a zarazem oryginalną propozycję, jak skutecznie i efektywnie uczyć dzieci właściwych reakcji wobec form inności;
- Projekt ukazuje, jak istotna jest edukacja społeczeństwa na temat niepełności mowy oraz różnorodnych form niepełnosprawności czy też inności;
- Prowadzenie webinarów szkoleniowych, przeprowadzanie wywiadów z osobami z jąkaniem oraz rodzicami dzieci z jąkaniem i przygotowywanie specjalnych webinarów dla rodziców, mogą przyczynić się do zapobiegania stygmatyzacji jąkania.

BIBLIOGRAFIA

- Guitar, B. (2014). *Stuttering: An integrated approach to its nature and treatment* (4th ed. ed.). Lippincott Williams & Wilkins.
- Justice, L. M. & Fey, M. E. (2004). Evidence-based practice in schools: Integrating craft and theory with science and data. *The ASHA Leader*, 21, 4-5.
- Kelly, E. M., Martin, J. S., Baker, K. E., Rivera, N. I., Bishop, J. E., Krizizke, C. B.,...Stealy, J. M. (1997). Academic and clinical preparation and practices of school speech-language pathologists with people who stutter. *Language, Speech, and Hearing Services in Schools*, 28, 195–212.
- Kolb, D. A. (2014). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development* (2nd ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.
- Lubinski, R. & Fratntali, C. (2001). *Professional Issues in Speech-Language Pathology and Audiology* (Second edition). Singular Thomson Learning.
- Murphy, W. P., & Quesal, R. W. (2004). Best practices for preparing students who work with people who stutter. *Contemporary Issues in Communication Science and Disorders*, 31, 25–39.;
- Piekacz, P., Węsierska, K., & Węsierska, M. (2020). Uwarunkowania skuteczności utrwalonego jąkania w opiniach logopedów i studentów logopedii. *Logopaedica Lodziensia*. 4, 187-204.
- Yaruss, J. S., & Quesal, R. W. (2002). Academic and clinical education in fluency disorders: An update. *Journal of Fluency Disorders*, 27(1), 43–63.

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ!

Dominika Gawęcka

dominika_gawecka1@o2.pl

Dominika Hlubek

dominika.hlubekk@gmail.com

Weronika Lieber

werlie99@gmail.com

Sabina Łukaszek

sabina.lukaszek@gmail.com

Natalia Nowak

natalia.k.nowak@gmail.com

Teresa Pytel

teresapytel1999@gmail.com

Klaudia Strzelczyk

strzelczyk.klaudia13@gmail.com

Aleksandra Szablicka

aleksandraszablicka@gmail.com

Maria Śliwa

marysiasliwa00@gmail.com

Katarzyna Węsierska

katarzyna.wesierska@us.edu.pl